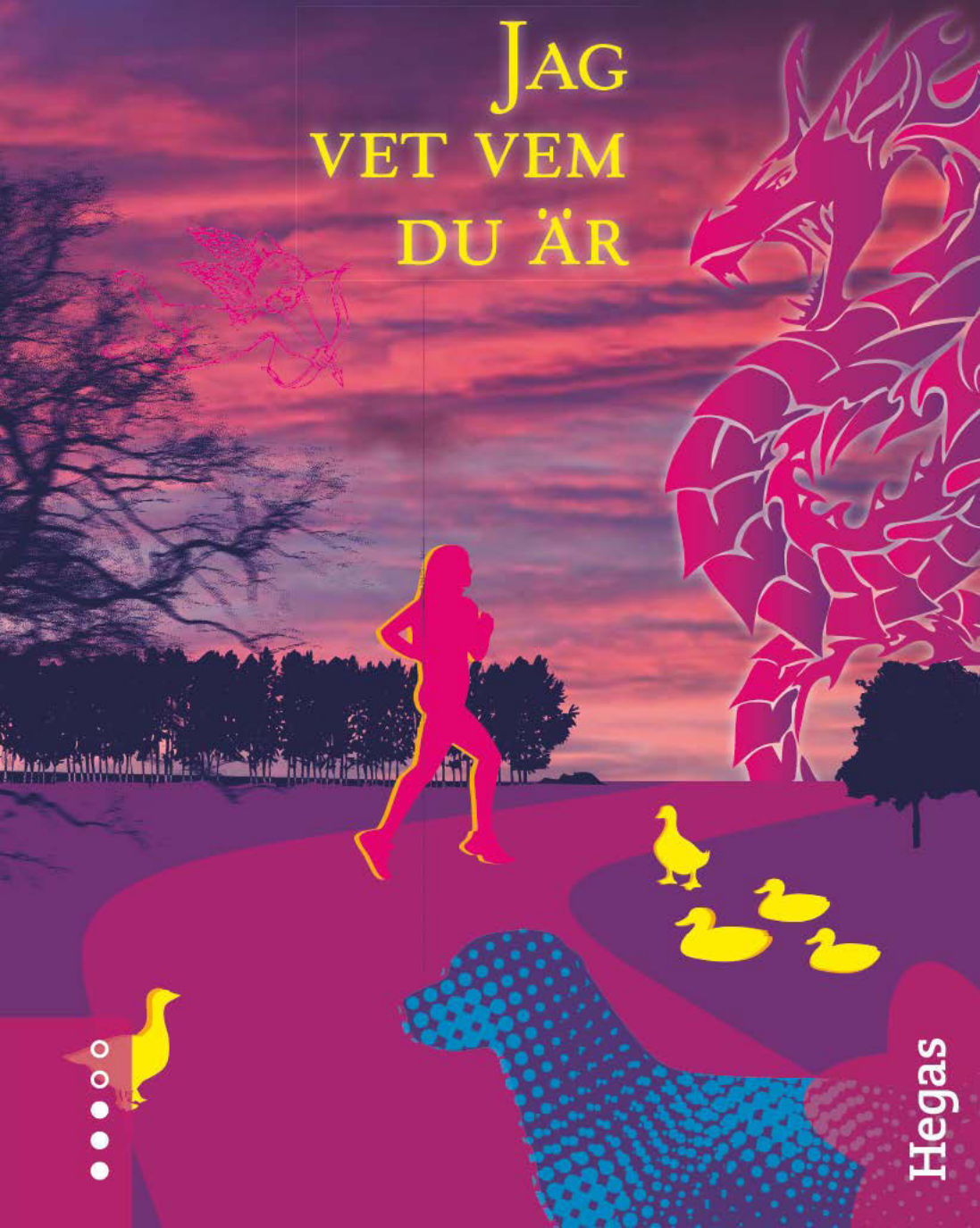

Kerstin Erlandsson-Svevar

JAG VET VEM DU ÄR

Hegas

JAG VET VEM DU ÄR

av Kerstin Erlandsson-Svevar

omslag Anna Helal

Hegas

KAPITEL 1

Agnes kryper upp i soffan med sin bärbara dator i knäet. Läckert röd är den. En present från pappa när hon fyllde femton i somras.

Det är två dagar kvar på bo-hos-pappa-veckan.

Äntligen tycker hon att det funkar. Efter ett och ett halvt år. Hennes föräldrar kan snacka med varandra, och hon vet var hon har sina prylar. Egentligen är det rätt lyxigt. Det har hon förstått nu. Hon har eget rum på två ställen i samma stad. Hur många har det?

Datorn surrar igång. Agnes är inte med på Facebook. Du är inte klok, säger alla. Men

hon hinner inte, för träningen och skolan tar all tid. De får tycka att hon är helt efter. För hennes kompis Kim är det i alla fall okej.

Så fort hon är ledig hänger Kim över datorn. Hon bloggar, lanar och uppdaterar Facebook. Hennes föräldrar har hotat med datorförbud vissa kvällar, om hon inte skärper sig. Läxorna, tjuvar de. Men Kim behöver bara lyssna på lektionerna, så kan hon allt. Om Kim inte var hennes bästa kompis skulle nog Agnes vara avundsjuk.

Precis när Agnes ska stänga ner datorn ser hon att hon har fått ett mejl. Hon öppnar sin Gmail. Någon Enni har skrivit.

Vem är det? Kan ju vara vem som helst. Kanske spam bara.

Ämne: *Nyfiken?*

Agnes klickar på mejlet. Två gånger läser hon det.

Hon fattar ingenting.

Vad är det här?

Hej där!

Jag vet vem du är. Såg dej i går på stan. Jag gillar din mun. Och när du skrattar lyser hela ditt ansikte. Mmmmm ...

Nyfiken?

Enni

Länge stirrar Agnes på skärmen.

Gäller orden henne? Äsch! Det måste vara någon som har skickat fel bara. Fånigt att skriva så där. Vem bryr sig?

Hon tar bort mejlet och stänger av datorn.

Just då hör hon att det knäpper till i dörren.

– Hallå, gumman! Hemma?

– Ja, pappa.

Agnes kliver upp ur soffan och går ut i hallen. Pappa hänger sin jacka på en krok och kramar sedan om henne. Hans skägg kittlar mot kinden.

– Jag har köpt kinamat, säger han.

– Vad gott. I skolan fick vi ärtsoppa.

Hon tar kassen med maten och ställer den på diskbänken. Sticker ner näsan och drar in doften av soja och stekt ris.

– Har mamma ringt dig? frågar pappa.

Han vrider på kranen och låter vattnet rinna en stund. Sedan håller han upp ett stort glas.

– Nej, hon har inte hört av sig. Vad ville hon?

– Egentligen tycker jag att hon ska berätta det själv.

Med ena handen stryker han sig över hakan, och en rynka växer fram i pannan.

– Har det hänt något?

Säg inte att hon hittat någon karl, tänker Agnes. Då kommer allt att bli så krångligt.

Pappa sätter sig på en stol och suckar.

– Säg vad det är, ber Agnes och ställer fram två tallrikar på bordet.

– Okej. Nu har jag redan försagt mig. Var helt säker på att Ellen hade ringt. Men hon har väl inte hunnit.

Pappas röst låter annorlunda. Det verkar som om han är orolig. Han öppnar munnen för att säga något men stänger den igen. Agnes känner att det han tänker berätta inte är bra.

- Ellen har blivit erbjuden ett nytt jobb.
Som gruppchef.
- Ja?
- På ett år. Företaget ska starta en enhet i Berlin.

Agnes dimper ner på en stol mitt emot sin pappa. Hon stirrar på honom. Hör kylskåpet surra och kranen droppa.

– Berlin!

Pappa nickar och slår ner blicken. Det knyter sig i magen på Agnes. Kylskåpets surr blir till ett dån i huvudet.

– Men ... men hur blir det då? Med mig?
Med allt?

KAPITEL 2

– Jag skiter i dig!

Agnes håller så hårt i telefonen att det gör ont i handen. Hon sväljer flera gånger. Ska inte gråta. Ska inte. Fast hela hon är full av gråt.

– Du struntar i mig. Varför måste du jobba i Tyskland? Va?

Agnes skriker i luren.

– Jag hade tänkt berätta på söndag, Agnes. Inte så här på telefon. Hur vet du förresten?

– Pappa sa det.

Agnes hör en tung suck.

– Var han tvungen att ...

Jag vet vem du är. Såg dej i går
på stan. Jag gillar din mun. Och
när du skrattar lyser hela ditt
ansikte. Mmmmm ...

Nyfiken?

Art nr 430089

ISBN 978-91-7543-008-9

www.hegas.se

Hegas

